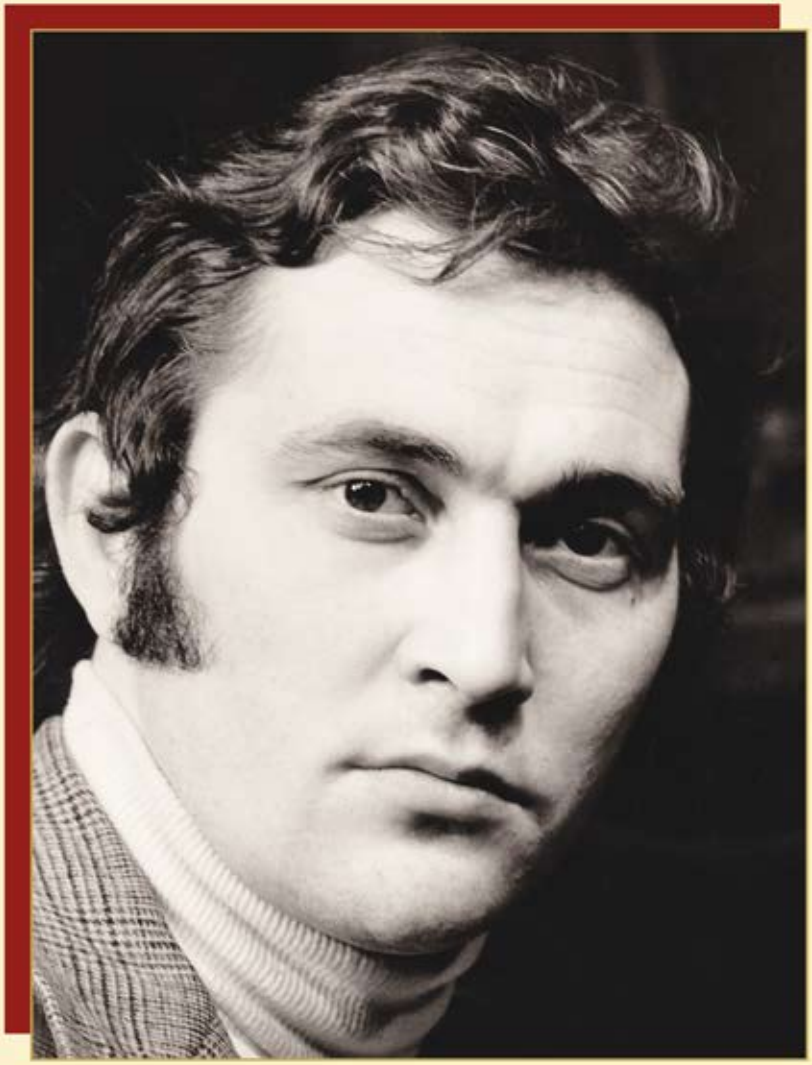

ГОЈКО ШАНТИЋ

ГЛУМАЦ МОЋНЕ СЦЕНСКЕ ПОЈАВЕ

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ
Београд, Господар Јевремова 19

Издавач
МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ
11000 Београд, Господар Јевремова 19
e-mail: office@mpus.org.rs / www.mpus.org.rs

Главни и одговорни уредник
Весна Буројевић

Аутор изложбе и каталога
Весна Буројевић

Списак улога Гојка Шантића приредио
Марко Мисирача

Захваљујемо на уступљеној грађи и сарадњи:
Архиви Југословенског драмског позоришта, Архиви Атељеа 212, Програмском архиву РТС-а, Државном аудио-визуелном архиву РС Југословенска кинотека, Авала филму, Центру за културу Пожаревац, Позоришту Параћин, Народном позоришту Ниш, Црногорском народном позоришту.

За реализацију изложбе и каталога коришћен је материјал из збирки МПУС уколико није другачије наведено.

На корицама фотографија Гојка Шантића, Архива ЈДП, фото Танјуг.
На задњој корици фотографија из представе *Варвари*.

Весна Буројевић

ГОЈКО ШАНТИЋ
ГЛУМАЦ МОЋНЕ СЦЕНСКЕ ПОЈАВЕ

Београд, 2026. година

Објављивање публикације омогућило је
Министарство културе и информисања Републике Србије.

САДРЖАЈ

ГОЈКО ШАНТИЋ – ГЛУМАЦ МОЋНЕ СЦЕНСКЕ ПОЈАВЕ 7

РАДИО 12

ТЕЛЕВИЗИЈА – ДРАМЕ, СЕРИЈЕ, ПРЕНОСИ И СНИМЦИ ПОЗОРИШНИХ ПРЕДСТАВА 14

ДОРОТЕЈ 16

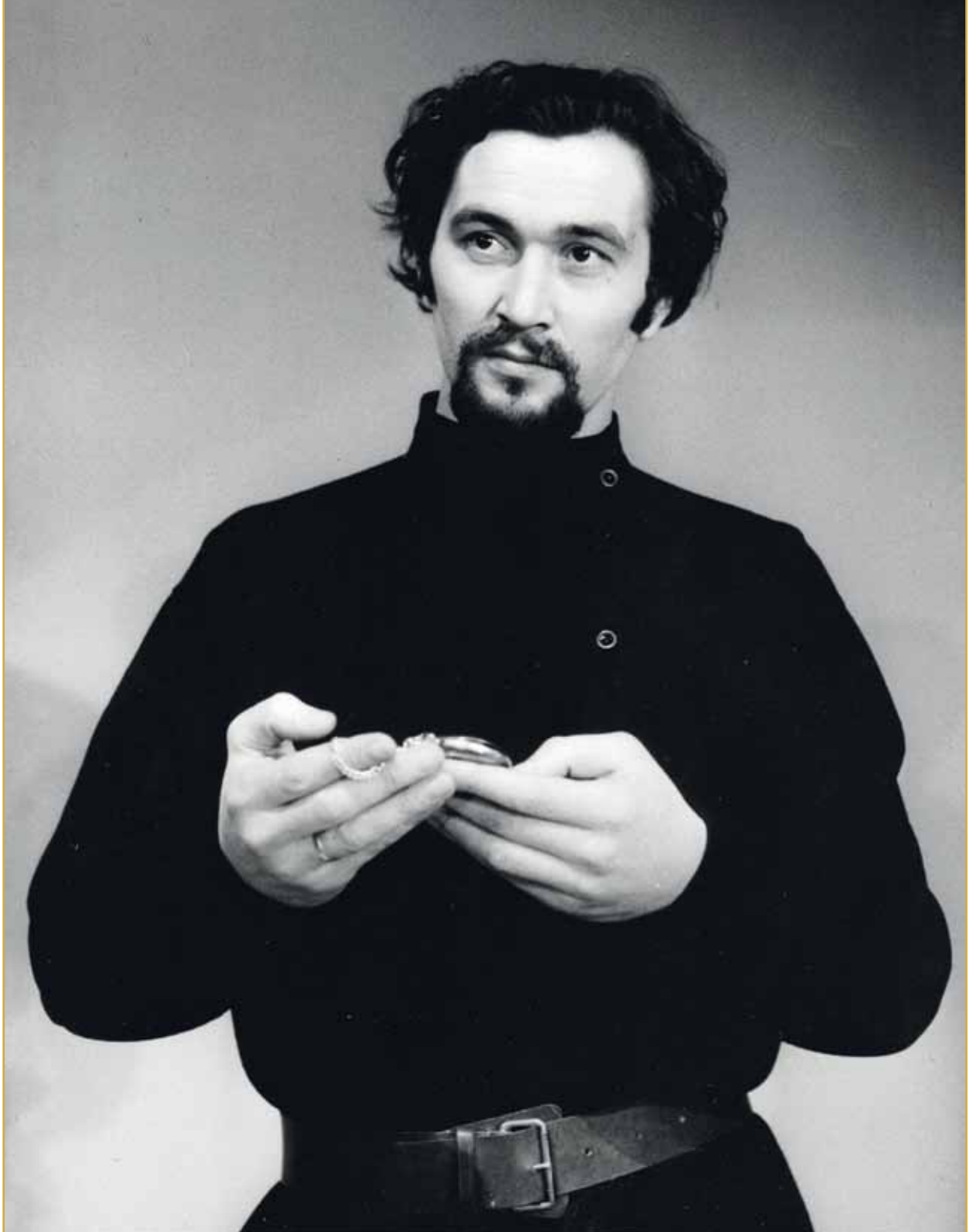
СУСРЕТИ С ЊЕГОШЕМ 17

ГЛУМАЦ, ПЕСНИК, ПИСАЦ 18

НАГРАДЕ 20

УЛОГЕ 23

- Југословенско драмско позориште 23
- Други театри и театарске продукције 25
- Драме Радио Београда 27
- Драме Радио Новог Сада 34
- Телевизијске драме 35
- Телевизијске серије 35
- Преноси и снимци позоришних представа 36
- Филм 38

ГОЈКО ШАНТИЋ
ГЛУМАЦ МОЋНЕ СЦЕНСКЕ ПОЈАВЕ

Међу уметницима који су обележили другу половину двадесетог века у српском позоришту, Гојко Шантић заузима посебно место. Рођен је 23. јуна 1946. године у Мостару, из ког је понео са собом оно што су многи његови савременици касније препознавали као посебну мешавину херцеговачке снаге и лирске осетљивости. Висок, упечатљиве појаве и дубоког гласа, деловао је као човек предодређен за велике сценске судбине.

Приватни живот Гојко Шантић је чувао далеко од јавности. Тек неке појединости могу се пронаћи у ретким интервјуима и емисијама. Можда се највише открио у емисији *Антологија глуме – Бардови театра* Небојше Глишића (РТС РТВБ, 2004).

Шантићи су били угледна мостарска породица. Родитељи Вера и Љуба одгајили су и одшколовали синове Дамјана, Дејана, Гојка и Бошка. Славни песник Алекса Шантић био је рођени брат Гојковог деде Саве. Гојко није волео да се сродство са чувеним поетом превише истиче, али је волео да говори његову поезију. Сачуване су бројне емисије у којима и данас уживамо слушајући Шантићеве стихове у његовој интерпретацији.

Сећања на Мостар и младост била су му драгоцена. У поменутој Глишићевој емисији поделио је са гледаоцима успомене на догађаје из детињства и младости који су га усмерили ка уметности. Од ране младости је постао прави заљубљеник у позориште. Добио је пропусницу за Народно позориште у Мостару, где је одгледао све пробе и представе, неке и по четрдесет пута. Активно учешће у драмској секцији Гимназије у Мостару указивало је на пут којим ће убрзо кренути.

У то време било је уобичајено да професори глуме обилазе мање средине у потрази за талентима. Тако је и 1962. у Мостару боравила Огњенка Милићевић, угледни педагог. Гојко због година није могао тада да упише академију, али наредне године јесте. По препоруци Огњенке Милићевић, за пријемни испит припремио је монолог Шилеровог Дон Карлоса и песму друга Ивана Кордића и са 17 година примљен је на Академију за позориште, филм, радио и телевизију у Београду.

Дипломирао је пре навршене 21 године, 1967, у класи Мате Милошевића. Као студент треће године играо је у представи *Тројанке* у Атељеу 212 са својом професорком Љиљаном Крстић.

← Гојко Шантић, ХУДА СРЕЋО МОЈА, 1971.
Фото Танјуг

Са великим поштовањем говорио је о својим професорима:

„Љиљана Крстић, прва професорка ме је научила основном глумачком захтеву: искреност и вера. Огњенки Милићевић сам захвалан на приближавању осећања једној савременој нијанси психолошког театра. Професор Мата Милошевић ми је помогао да правилно схватим метод обликовања једног лика... Од Љиљане сам добио глумачки буквар, од Огњенке модерно мишљење.“

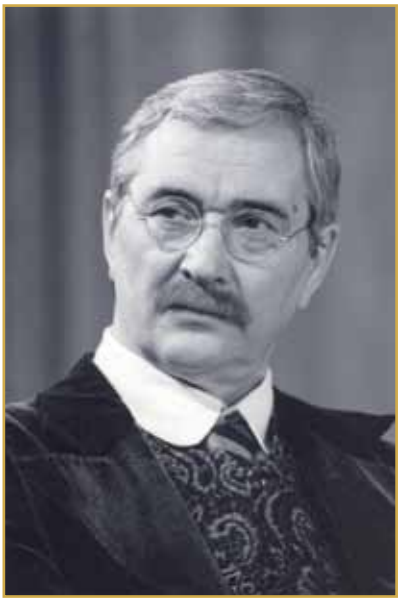
Љиљана Крстић и Гојко Шантић,
ТРОЈАНКЕ, Атеље 212, 1966.
Архива Атеље 212

> Сваке године по једна класа студената глуме Академије за позориште, филм, радио и телевизију у Београду оконча своје школовање и увек заинтересованој позоришној јавности наших културних центара јавном представом покаже колико је научила и колико је спремна да се укључи у активни театарски живот. (…) Одломцима из Шекспирових дела „Хенри V“ „Ричард III“ „Хамлет“, „Јулије Цезар“, из Игоовог „Руј Блаза“, Молијерових „Скапенових ђаволија“, „Будаласте властелинке“ Лопе де Веге учинила је то и ове године класа коју су глумачкој вештини учили професор Мата Милошевић и асистенти Иренеј Ћенан и Душан Михајловић.
>
> Без колебања можемо рећи да је троје глумаца показало несумњив таленат и вештину. Гојко Шантић као Хамлет у сцени Полинијевог убиства, и као Лисео у „Будаластој властелинки“ импресионирао нас је не само својом сигурном и професионалном игром већ и својом аналитичношћу и спремношћу трансформације, тако да је сигурно глумац на кога сваки позоришни ансамбл у земљи може сасвим озбиљно да рачуна.
>
> Слободан Селенић, *Три представе младих*, „Политика“, 17. јун 1967.

Након дипломске представе, за коју је добио награду „Страхиња Петровић“, нашао се пред дилемом: током студија био је стипендиста Атеља 212, у ком је одиграо представе *Тројанке* и *Беле ноћи*, али тадашњи управник Југословенског драмског позоришта (ЈДП) Ели Финци га је запазио и понудио му ангажман. Репертоар га је определио за ЈДП. По сопственом казивању, „желео је да игра

Гојко Шантић и Бранка Петрић
ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ, 1985.
Архив ЈДП, фото Митар Трнинић

Гојко Шантић
ВИШЊИК, 2000.
Архив ЈДП, фото Марија Ћалић

тај велики светски репертоар". У ЈДП-у затиче „генерацију огромних глумаца, прошли су њихови романтични и патетични периоди. Они су били у периоду када су престали да глуме, они су исијавали. Замислите ту срећу да се у првим представама мешате са тим великанима". Припадао је генерацији „Бојанових беба" и увек је истицао велику подршку коју је добио од Бојана Ступице. У ЈДП су тих година примљени и Милан Гутовић, Танасије Узуновић, Јосиф Татић, Иван Бекјарев, Бранко Цвејић, Светлана Бојковић, Ђурђија Цветић, Слободан Ђурић, Душан Ђурић, Војислав Брајовић, Мирјана Вукојчић, Цвијета Месић. Ступио је на сцену Југословенског драмског позоришта у његовом златном добу и остао му веран више од четири деценије, од 1967. до 2011. године.

У матичној кући остварио је више од тридесет улога међу којима се издвајају оне у представама: ***Кориолан*** (**Кориолан**, 1970), ***Отело*** (**Отело**, 1977), ***Ја, Раде Томов*** (**Његош**, 1979), ***Три сестре*** (**Прозоров**, 1981), ***Зли дуси*** (**Николај Ставрогин**, 1984), ***Сеобе*** (**Вук Исаковић**, 1986), ***Ваљевска болница*** (**Апис**, 1989), ***Веселе жене виндзорске*** (**Фалстаф**, 1993), ***Путујуће позориште Шопаловић*** (**Дробац**, 1985); Дробац му је донео Октобарску награду града Београда. Последња улога одиграна у

ЈДП-у била је **Гајев** у Чеховљевом ***Вишњику*** 2000, за коју је награђен Статуетом „Миливоје Живановић“ на Глумачким свечаностима у Пожаревцу 2000. године

Одиграо је око седамдесет улога на сценама ЈДП-а, Дубровачких летњих игара, Атељеа 212, Народног позоришта, Београдског драмског позоришта, Црногорског народног позоришта и Нишког позоришта. Гостовао је и наступао на сценама Москве, Петрограда, Париза, Берлина, Штутгарта, Гагенауа, Букурешта, Констанце, Софије, Цириха, Берна, Венеције, Трста, Беча, Граца, Сан Себастијана и свих већих градова бивше Југославије.

Публика ће га памтити као **Доротеја**, једну од најупечатљивијих фигура домаћег филма, али је његово право царство била позоришна сцена, на којој су до пуног изражаја долазили његов моћан глас, раскошна дикција и ретка способност да тишином постигне исто што и други снажним сценским ефектима.

Преминуо је у Београду 14. фебруара 2024. године.

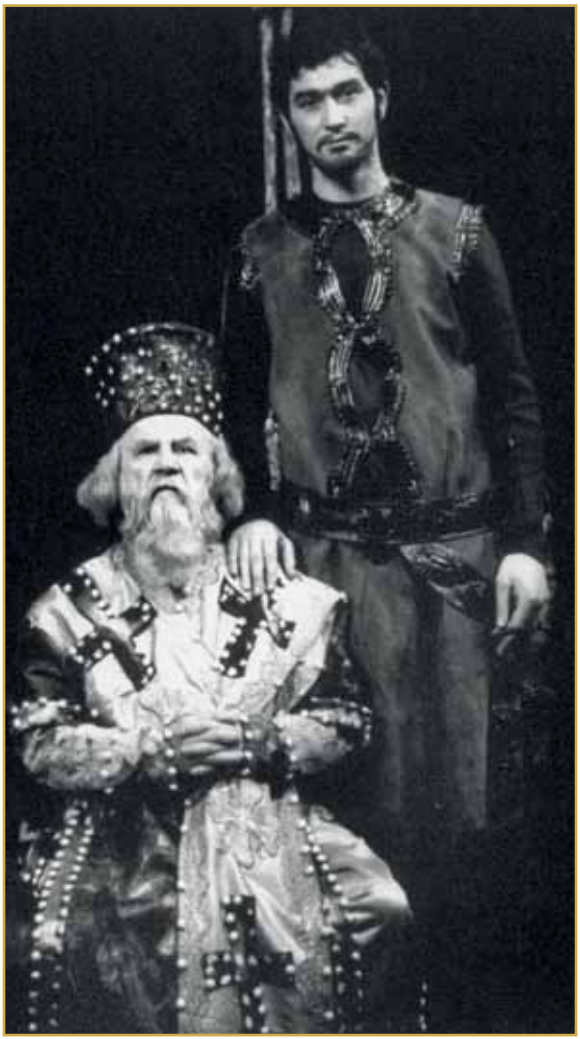
Весна Чипчић, Гојко Шантић и Радмила Радовановић
ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ, 1993.
Фото Танјуг

Гојко Шантић и Жика Миленковић
СРПСКА ДРАМА, 1994.
Архив позоришта у Параћину

Дара Чаленић и Гојко Шантић
МУДРА ГЛУПАЧА, 1968.
Фото Танјуг

Милан Ајваз и Гојко Шантић
КРАЉЕВИЋ МАРКО, 1969.
Фото Живорад Жика Вучић

РАДИО

На Академији је полагао испит Радио-драма код строге и захтевне професорке Мире Траиловић. Положио је са чистом десетком.

Гојко Шантић је у периоду од 1966. до 2013. године снимио улоге у 150 радио-драма.

Данас су нам снимци сачувани у Тонском архиву Радио Београда драгоцена сведочанства феномена гласа и дикције који су красили Гојка Шантића, поготово што су бројне радио-драме адаптиране позоришне драме снимљене у истој глумачкој подели.

Проблем преношења позоришних представа и њиховог емитовања преко радија у савременој радиофонији решава се на различите начине али доминира пракса да се одабране и за радио погодне позоришне представе прилагођавају и снимају у студијима. На том принципу припремају се и све емисије циклуса *Позоришта Србије* који је на II програму Радио Београда сваке суботе у 18.30. Тако смо 29. III слушали адаптацију монодрамске продукције Гојка Шантића – *Ја, Раде Томов*, недавно изведену у Салону Југословенског драмског позоришта у Београду. Реч је о спретно начињеној радио адаптацији монолога написаног на основу фрагмената из Његошеве Биљежнице, као и из његовог тестамента. Текстове је одабрао и обрадио сам интерпретатор Гојко Шантић, очигледно с великим пијететом према песнику *Горског вијенца* и са афинитетом према луцидно исказаним његовом медитацијама о животу и смрти, о противречностима нашег света („Свијет је уистину смијешно позорје“) као и о потреби да се о свему говори истинито.

Имали смо прилике да и у позоришту видимо Шантићеву монодрамску продукцију. Слушајући нешто скраћену верзију текста на радио таласима, у режији Јована Ђурића и на стереофонском снимку Милосава Митровића, могли смо се уверити како мисаона дубина Његошевих текстова о животу и смрти ништа није изгубила без визуелне компоненте, него је, напротив, само добила! А изворно снимљена цетињска звона допринела су документарном карактеру извођења. Говорно мајсторство Гојка Шантића, засновано на сјајној дикцији, лепоти гласа и смислу за наглашавање садржајне суштине текста, пленило је сву нашу пажњу. Додајмо на крају, да је позитивна чињеница то што се Шантић одрекао дијалекта и у интерпретацији определио за књижевни говор.

Рашко В. Јовановић, *Мисаоност говорног текста*, „Борба“, 8. април 1980.

ЛУЧА ТАМОМ ОБУЗЕТА

У недељу, 19. јануара 1992. пред поноћ, емисија из циклуса *Радиотека* Драмског програма Радио Београда најављена је овако: *Луча микрокозма* Петра Петровића Његоша.

И, за тили час, онај ко је пажљиво слушао Његошеве стихове у радио-адаптацији Гојка Шантића и у режији Јована Ђурића, могао је у тој јасној звезданој зимској ноћи дозвати у сећање завршне речи Његошевог тестамента, прожетог одсјајима пониклим и заблисталим у *Лучи*...

Гојко Шантић и Миливоје Живановић у салону ЈДП-а 1970.
Фото Танјуг.

Гојко Шантић, уз Соњу Јауковић и Михаила Јанкетића, и сâм ненадмашан рецитатор као што су то и споменути његови глумачки садрузи, иначе тумачи ове емисије – Гојко Шантић знао је да се тешко, и ико, може осмелити да Његошеве стихове и мисли подвргава потребама и законитостима радио-адаптације и радио-драматизације, али, морао је то учинити ако ни због чега другог а оно стога да тако преобликовано Његошево дело одјекне и у најширим редовима радијских слушалаца и да неке од њих, можда, приволи да и они сами, када узмогну, прочитају и појме *Лучу микрокозму*.

Ђорђе Ђурђевић, *Луча тамом обузета*, РТВ Теорија и пракса, бр. 66
Радио-телевизија Београд, 1992, стр. 42–43.

ТЕЛЕВИЗИЈА – ДРАМЕ, СЕРИЈЕ, ПРЕНОСИ И СНИМЦИ ПОЗОРИШНИХ ПРЕДСТАВА

Упоредо са радом у позоришту, Гојко Шантић је током каријере остварио значајне улоге и на телевизији. Снимио је тринаест ТВ драма, глумио у дванаест серија и у петнаест снимљених позоришних представа и позоришних преноса. Редитељ Здравко Шотра му је понудио улогу у ТВ драми ***104 стране о љубави*** пре навршених 20 година: „То је сигурно глумац будућности, верујем у њега."

Позната је Шантићева изјава „Позориште више од свега и изнад свега", али га то није спречило да оствари бројне запажене улоге у телевизијским драмама (***Премијера***, 1966; ***104 стране о љубави***, 1967; ***Бурна ноћ***, 1969; ***Вечера за Милицу***, 1979), образовним серијама (***ТВ буквар***, 1968; ***Врело***, 1972; ***Петар II Петровић Његош***, 1991), серијама за децу (***Горски цар***, 1968), играним серијама (***Светозар Марковић***, 1979; ***Алекса Шантић***, 1990; ***Тајна нечисте крви***, 1996) и многим другим.

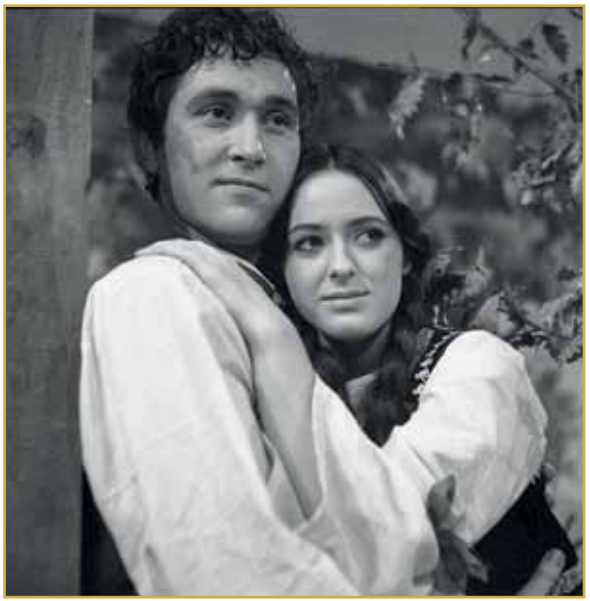
Предраг Тасовац и Гојко Шантић, ТВ драма 104 СТРАНЕ О ЉУБАВИ, 1967.

Едвард Радзински је млад совјетски драмски писац и главна драж његовог дела *104 стране о љубави* лежи у томе што је широко отворио врата у свој поглед на живот, још више, на односе међу савременим младим совјетским људима... Редитељ Шотра прихватио је пишчеве интенције и усредсредио се на психолошко мотивисање глумачких поступака, подређујући их мизансцену који је иначе деловао веома филмски. Млади глумац Гојко Шантић био је пријатно откриће. Иако још студент академије, ни по чему није заостајао за својим професионалним колегама.

Олга Божичковић, *Љубав на московски начин*,
„Политика“, 23. март 1967.

Гојко Шантић, Бранко Плеша, Северин Бијелић, Снежана Никшић, Мира Ступица и Оливера Марковић, ТВ серија ТВ БУКВАР, 1968.

Гојко Шантић и Едит Береш Тот,
ТВ серија ГОРСКИ ЦАР, 1968.
Фото: Слава Чортомић

ДОРОТЕЈ

Плакат за филм ***Доротеј***, 1981.
Архив Југословенске кинотеке

Гојко Шантић је током своје богате каријере снимио неколико филмова. Иако рад на филму представља најмање заступљен сегмент, управо је једна филмска улога обележила његов живот. Шира публика памти Гојка Шантића по улози **Доротеја** у истоименом филму који је режирао Здравко Велимировић 1981. године, по роману Добрила Ненадића. Радња романа одвија се у 14. веку, аутор је на оригиналан начин представио средњи век и причу о лекару Доротеју. Заједничка жеља писца, редитеља и глумца била је да Гојко Шантић тумачи улогу Доротеја. По Шантићевим речима, желео је да добије ту улогу још кад је књига изашла, сматрао је књигу „једном од најпоетскијих, најлирскијих и најхуманијих књига које су се појавиле у српској књижевности, људи су се зажелели теме врлине, теме светлог човека“.

Остао је упамћен као Доротеј, монах и исцелитељ. Та улога је један од најлепших примера духовности на домаћем филму. Шантић је Доротеју подарио мир, племенитост и тиху снагу, због чега тај лик и данас делује савремено и истинито.

СУСРЕТИ С ЊЕГОШЕМ

Ансамбл представе ГОРСКИ ВИЈЕНАЦ
Црногорско народно позориште, Титоград, 1973.

Гојко Шантић, ЈА, РАДЕ ТОМОВ, 1979.
Архив ЈДП, фото Танјуг

Раскошан дух и слојевиту личност Гојка Шантића, поред глумачког и песничког звања, суштински дефинише његово дубоко, готово посвећеничко познавање Његошеве мисли. Кроз вишедеценијску каријеру, он је изнова ступао у стваралачку заједницу са великим владиком, понирући у сву комплексност његових унутрашњих стања и књижевних ликова. Управо зато Шантићево сведочанство о том уметничком сусрету и метафизичком дијалогу са Његошем има непроцењиву вредност.

> Мислим да нећу погрешити ако кажем да је и поред двадесет одиграних великих улога, мој владика Данило најуспешније и најзрелије остварење. Проблем ове историјске личности схватио сам као проблем човека који је растрган између својих хуманистичких погледа на свет и историјске потребе његовог народа за ослобођењем од туђинског јарма.
>
> Овај лик који се издиже до филозофских симбола, својом епском снагом дубоко је овладао мојим уметничким темпераментом. И поред похвале критике и публике у земљи и иностранству, *Горски вијенац* и мој владика Данило доживели су своју уметничку кулминацију 28. јула на Цетињу поводом отварања Његошевог маузолеја на Ловћену. Играли смо под Орловим кршем надомак Његошеве Биљарде и гроба владике Данила. У споју аутентичног простора и живе Његошеве речи, те вечери сам доживео свој највећи стваралачки тренутак.
>
> *Под Орловим кршем*, „Политика експрес“, 16. август 1978.

ПОЗОРИШТЕ: ***Ја, Раде Томов***, улога: **Владика Раде**; ***Горски вијенац***, улога: **Владика Данило**; ***Луча микрокозма***, улога: **Владика Раде**; ***Његош небом осијан***, улога: **Небески Његош**.
РАДИО: ***Између лире и круне***, улога: **Његош**; ***Луча микрокозма***, адаптација Гојко Шантић.
ТЕЛЕВИЗИЈА: ***Ја, Раде Томов***, улога: **Раде Томов**; ***Петар II Петровић Његош***, улога: **Његош**.

ГЛУМАЦ, ПЕСНИК, ПИСАЦ

Ретки су савремени српски глумци, са израженом епском дикцијом, код којих је дошло до задивљујућег преображаја епске супстанце у лирску, као код Шантића, како у сопственим глумачким креацијама тако и у књигама *Двојсшво исшоī, Тело īлуме и Аīосшоли īлуме*.

Весна Крчмар

Објавио је бројне есеје из области позоришне уметности у часописима: *Одјек*, *Књижевне новине*, *Књижевна реч*, *Лудус*, *Драма*, *Савременик*, *Траī*, *Нова зора*, као и књиге у којима је промишљао о глуми и глумцима. Аутор је више драма и драматизација. Најзначајније су три књиге есеја, од којих се свака на посебан начин бави глумом и глумцима.

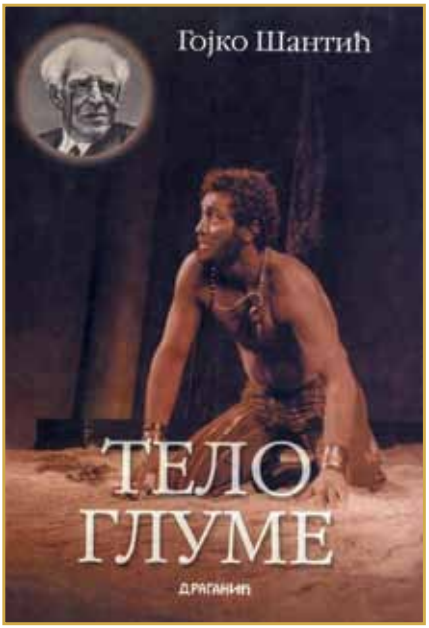

Двојсшво исшоīа, Београд: Музеј позоришне уметности Србије, 1992.

Ова књига је покушај самоизражавања. Она је и сведочење и исповест. Као таква има искључиву намеру да не остави прикривену било коју личну неподопштину. Она по скрупулозном поштењу може да послужи као легитимација своме аутору, коме пријатељски желим да на сцени одигра Дон Кихота. Заслужио га је својим животом у уметности.

Дејан Мијач

Тело ῑлуме, Београд: Драганић, 1999.

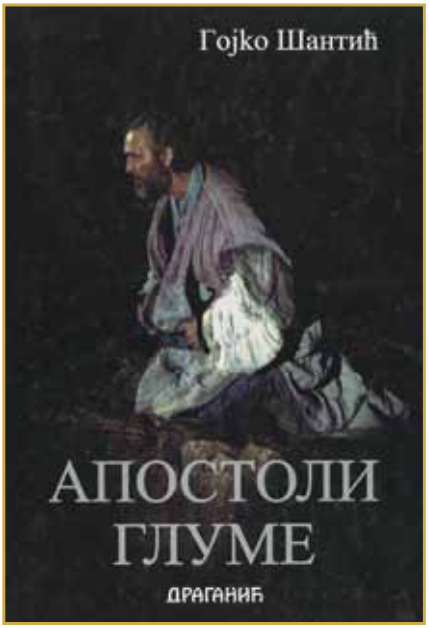

Књига је у целости посвећена Станиславском, Шантићевом великом учитељу и узору. Сви текстови који су на одређен начин песме у прози, представљају креативно објашњење појединих, како глумачких, тако и редитељских схватања и поставки великог руског уметника, оснивача Московског художественог театра.

Синтагма „тело глуме“ која је у наслову књиге, изражава његово схватање глуме као интегративног чина унутрашње и спољашње стварности људског бића. Шантићеви текстови, негде су између есеја, приче, песме у прози, који су у обе књиге писани поетским језиком, остављајући утисак да их је писао песник а не глумац.

Весна Крчмар

Апостоли ῑлуме, Београд: Драганић, 2009.

Књига је посвећена по њему највећим уметницима српског глумишта. Првобитно је намеравао да књига носи наслов *Глумчине*, али определио се за симболичан, припадајући и логичан наслов *Апостоли ῑлуме,* дванаест глумаца – дванаест апостола: Миливоје Живановић, Марија Црнобори, Љубиша Јовановић, Љиљана Крстић, Милан Ајваз, Рахела Ферари, Бранко Плеша, Стево Жигон, Љуба Тадић, Радмила Андрић, Милош Жутић и Мирјана Вукојчић.

Текстови Гојка Шантића приказују и осветљавају оно што у каријерама наших глумаца нисмо могли да видимо. Они нам откривају како далеко иза онога што гледамо на сцени кључа или тиња она невидљива драма или борба која се сажима и сублимира у оно што ће изаћи на сцену. Уз све то Шантићеви портрети имају лепу литерарну вредност.

Пише топло и живописно, живим и богатим језиком. А његово сопствено глумачко искуство је такво и толико да бисмо мирне душе и уз његово име могли додати епитет из наслова његове књиге.

Љубомир Симовић

НАГРАДЕ

Гојко Шантић је за свој рад добио бројна признања. На почеку каријере припала му је награда „Страхиња Петровић“, која се додељује дипломираном студенту глуме на Академији за позориште, филм, радио и телевизију за најбољи успех током школовања. Дипломска представа *Хамлет* одржана је у Атељеу 212, у публици су били управници свих београдских позоришта и сви критичари. Шантић је тумачио насловну улогу, побрао је аплаузе и публике и критике, оцењен је десетком, имао је најбољи просек из предмета Глума током студија те је заслужено добио награду која му је уручена на годишњој скупштини Академије 1967. године.

У матичном Југословенском драмском позоришту добио је пет годишњих награда за улоге: **Отела** у представи ***Отело*** (1978), насловну ролу у монодрами ***Ја, Раде Томов*** (1980), **Дропца** у ***Путујућем позоришту Шопаловић*** (1986), **Фалстафа** у представи ***Веселе жене виндзорске*** (1993) и **Леонида Андрејевича Гајева** у ***Вишњику*** (2000).

На Глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ у Пожаревцу, 2000. добио је Статуету „Миливоје Живановић“ за најбоље глумачко остварење, за улогу Леонида Андрејевича Гајева у представи *Вишњик*.

Добитник је Октобарске награде града Београда 1986. за улогу Дропца у представи *Путујуће позориште Шопаловић***.**

Лауреат је Вукове награде 2002. за значајне резултате у унапређењу културе, образовања и науке у Србији.

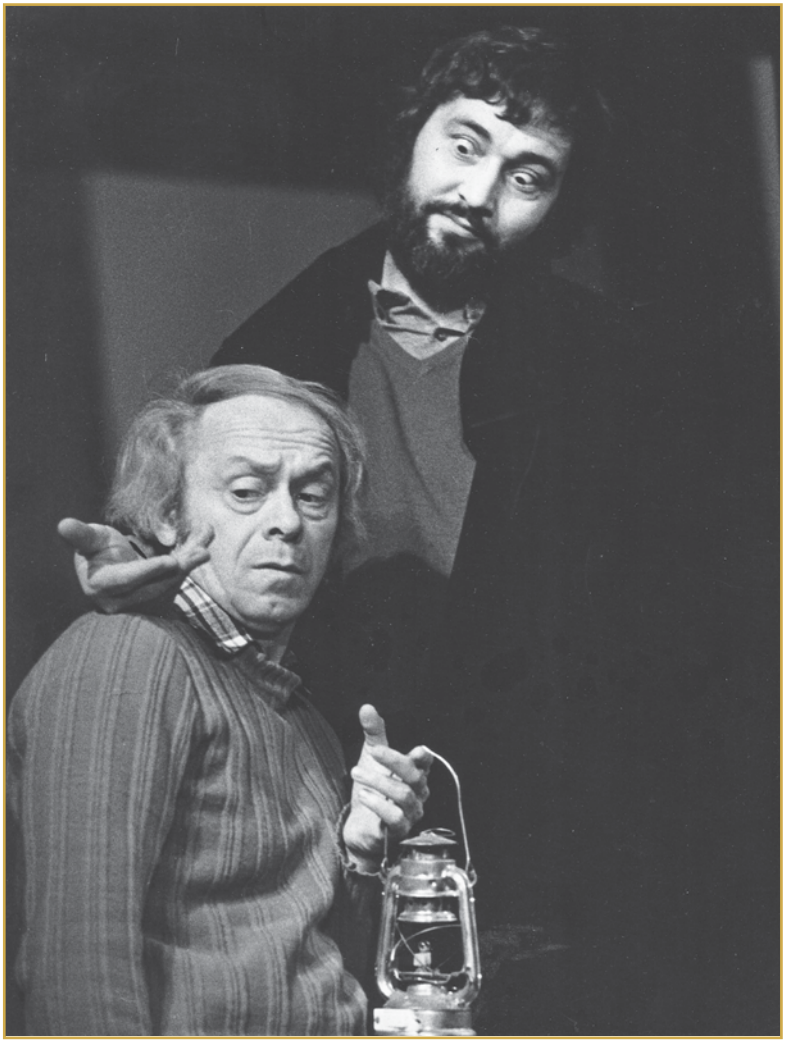
- **Награда „Страхиња Петровић“** за најбољи успех током школовања Академије за позориште, филм, радио и телевизију, 1967.
- **Годишња награда Југословенског драмског позоришта** за улогу Отела у представи *Отело*, 1978.
- **Годишња награда београдског СИЗ-а за културу**, 1979.
- **Годишња награда Југословенског драмског позоришта** за насловну улогу у монодрами *Ја, Раде Томов*, 1980.
- **Награда за најпоетичнију улогу на филмском фестивалу у Нишу**, 1981.
- **Октобарска награда града Београда** за улогу Дропца у представи *Путујуће позориште Шопаловић* (Југословенско драмско позориште), 1986.
- **Годишња награда Југословенског драмског позоришта** за улогу Дропца у представи *Путујуће позориште Шопаловић*, 1986.
- **Годишња награда Београдског фонда за културу**, 1986.
- **Годишња награда Радио-телевизије Београд**, 1987.

- **Годишња награда Радио Београда**, 1988.
- **Годишња награда Југословенског драмског позоришта** за улогу Фалстафа у представи *Веселе жене виндзорске*, 1993.
- **Награда „Петар Кочић“** за узорну културу усменог говорења на српском језику на Књижевно-језичкој трибини библиотеке „Петар Кочић“ у Београду, 1993.
- **Награда „Златни беочуг“** за трајни допринос култури Београда, 1993.
- **Гран-при Фестивала** за најбољу мушку улогу за ролу Карађорђа у представи *Карађорђе* (Народно позориште Ниш) на Позоришним сусретима „Јоаким Вујић“ у Нишу, 1995.
- **Годишња награда Југословенског драмског позоришта** за улогу Леонида Андрејевича Гајева у представи *Вишњик*, 2000.
- **Статуета „Миливоје Живановић“** за најбоље глумачко остварење за улогу Леонида Андрејевича Гајева у представи *Вишњик* (Југословенско драмско позориште) на Глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ у Пожаревцу, 2000.
- **Вукова награда Културно-просветне заједнице Србије** за значајне резултате у унапређењу културе, образовања и науке у Србији, 2002.
- **Награда „Златно перо“** за најбољи есеј о глумцу, на Глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ у Пожаревцу 2003. и 2009.
- **Награда за глумца вечери** за улогу Родољуба у представи *Чујеш ли, мама, мој вајај?* (Народно позориште у Београду) на „Бориним позоришним данима“ у Врању, 2000.

Гојко Шантић, КАРАЂОРЂЕ, 1995.
Архива Народног позоришта у Нишу

Никола Симић и Гојко Шантић, ПОКОЈНИК, 1983.
Архива ЈДП, фото: Жељко Синобад

УЛОГЕ

ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ

Јосип Косор: ***Пожар страсти***, режија Мирослав Беловић, улога: **Иља**, премијера 17. априла 1968.

Лопе де Вега: ***Мудра глупача***, режија Бојан Ступица, улога: **Лисео, каваљер**, премијера 1. октобра 1968.

Есхил: ***Агаmemнон***, режија Томислав Танхофер, улога: **Хор аргивских старешина**, премијера 14. новембра 1968.

Вилијам Хенли: ***Госпођа Дели има љубавника***, режија Славољуб Стефановић Раваси, улога: **Френки**, премијера 1. марта 1969.

Борислав Михајловић Михиз: ***Краљевић Марко***, режија Арса Јовановић, улога: **Дмитар, Марков брат**, премијера 23. марта 1969.

Речи Библије, адаптација Драган Јовановић, режија Мата Милошевић, улога: **Младић**, премијера 18. маја 1969. (премијера у Атрију Народног музеја)

Бертолт Брехт (по Шекспиру): ***Кориолан***, режија Франце Јамник, улога: **Кај Марције Кориолан**, премијера 24. јануара 1970. (Велика сцена)

Жан Кокто: ***Паклена машина***, режија Бранко Плеша, улога: **Војник**, премијера 19. марта 1970. (Нови театар ЈДП)

Маријан Матковић: ***Генерал и његов лакрдијаш***, режија Мирослав Беловић, улога: **Падре Амброзије**, премијера 22. септембра 1970. (Велика сцена)

Карл Цукмајер: ***Капетан из Кепеника***, режија Александар Огњановић, улога: **Полицајац**, премијера 16. децембра 1970. (Велика сцена)

Пјер Корнеј: ***Сид***, режија Благота Ераковић, улога: **Дон Родриго**, премијера 11. маја 1971. (Театар „Бојан Ступица“)

Добрица Ћосић: ***Откриће***, драматизација Мирослав Беловић и Јован Ћирилов, режија Мата Милошевић и Предраг Бајчетић, улога: **Учитељ**, премијера 26. маја 1961. (од 20. септембра 1971) (Велика сцена)

Фердинанд Брукнер: ***Елизабета од Енглеске***, режија Александар Огњановић, улога: **Есекс**, премијера 10. новембра 1971. (Велика сцена)

Леонид Антонович Маљугин: ***Худа срећо моја***, режија Олга Савић, улога: **Алексеј Максимович Шешков (Максим Горки)**, премијера 24. децембра 1971. (Театар „Бојан Ступица“)

Максим Горки: ***Варвари***, режија Стево Жигон, улога: **Матвеј Гогин**, премијера 28. априла 1972. (Велика сцена)

Иво Андрић: ***Лица***, избор текстова и режија Олга Савић, улога: **Макс**, премијера 24. септембра 1972. (од 30. октобра 1973) (Театар „Бојан Ступица“)

Миодраг Ђукић: ***Александар***, режија Радослав Дорић, улога: **Пљакидон**, премијера 13. децембра 1974. (Велика сцена)

Хенрик Ибзен: ***Хеда Габлер***, режија Мата Милошевић, улога: **Ејлерт Левборг**, премијера 30. јануара 1975. (Театар „Бојан Ступица“)

Бен Хехт и Чарлс Макартур: ***Насловна страна***, режија Димитрије Јовановић, улога: **Бенсингер**, премијера 13. јуна 1976. (Театар „Бојан Ступица“)

Вилијам Шекспир: ***Отело***, режија Стево Жигон, улога: **Отело**, премијера 25. новембра 1977. (Велика сцена)

Еурипид: ***Хекаба***, режија Бранко Плеша, улога: **Полиместор**, премијера 5. маја 1979. (Театар „Бојан Ступица“)

Петар II Петровић Његош: ***Ја, Раде Томов***, избор и адаптација Драгомир Брајковић и Гојко Шантић, улога: **Владика Раде** (монодрама), премијера 6. децембра 1979. (Салон ЈДП)

Милица Новковић: ***Брисан пут***, режија Димитрије Ђурковић, улога: **Зарија**, премијера 13. маја 1980. (Велика сцена)

Антон Павлович Чехов: ***Три сестре***, режија Георгиј Александрович Товстоногов, улога: **Андреј Сергејевич Прозоров**, премијера 18. децембра 1981. (Велика сцена)

Бранислав Нушић: ***Покојник***, режија Љубомир Драшкић, улога: **Младен Ђаковић**, премијера 9. априла 1983. (Велика сцена)

Добрица Ћосић: ***Колубарска битка***, драматизација Борислав Михајловић Михиз, режија Арса Јовановић, улога: **Пуковник Милош Васић, командант Дунавске дивизије другог позива**, премијера 29. новембра 1983. (Велика сцена)

Фјодор Михајлович Достојевски: ***Зли дуси***, драматизација и режија Стево Жигон, улога: **Николај Ставрогин**, премијера 6. марта 1984. (Велика сцена)

Љубомир Симовић: ***Путујуће позориште Шопаловић***, режија Дејан Мијач, улога: **Дробац**, премијера 10. октобра 1985. (Велика сцена)

Милош Црњански: ***Сеобе***, драматизација и режија Вида Огњеновић, улога: **Вук Исакович**, премијера 15. новембра 1986. (Велика сцена)

Вилијам Шекспир: ***Олуја***, режија Дејан Мијач, улога: **Просперо**, премијера на Локруму у Дубровнику 25. јула 1987, премијера на Калемегдану у Београду 9. септембра 1987. (копродукција Југословенског драмског позоришта и Дубровачких летњих игара)

Љубомир Симовић (писма логораша): ***Ведрине и ватре***, адаптација Душан Ч. Јовановић и Ненад Бојић, режија Дејан Мијач, премијера 1. октобра 1988. (премијера у Спомен-парку „Јајинци“)

Добрица Ћосић: ***Ваљевска болница***, драматизација Борислав Михајловић Михиз, режија Дејан Мијач, улога: **Потпуковник Драгутин Димитријевић Апис**, премијера 31. јануара 1989. (Велика сцена)

Вилијам Шекспир: ***Веселе жене виндзорске***, режија Бранко Плеша, улога: **Витез Џон Фалстаф**, премијера 5. јануара 1993. (Велика сцена)

Антон Павлович Чехов: ***Вишњик***, режија Димитрије Јовановић, улога: **Леонид Андрејевич Гајев**, премијера 2. фебруара 2000. (Театар „Бојан Ступица“)

ДРУГИ ТЕАТРИ
И ТЕАТАРСКЕ ПРОДУКЦИЈЕ

Мишел де Гелдерод: ***Ескоријал***, режија Звонимир Колар, улога: **Крвник**, премијера 1. децембра 1963, Клуб за синтезу уметности „Овако“, Београд (премијера на Камерној сцени Атељеа 212)

Вилијам Шекспир: ***Богојављенска ноћ***, режија Душан Михаиловић, улога: **Први стражар**, премијера 8. јануара 1965, Савремено позориште (Сцена на Теразијама), Београд

Џејмс Болдвин: ***Туђованка за госпођина Чарлија***, режија Александар Огњановић, улога: **Артур**, премијера 3. октобра 1965, Савремено позориште (Сцена на Црвеном крсту), Београд

Еурипид, Жан-Пол Сартр: ***Тројанке***, режија Огњенка Милићевић, улога: **Талтибије**, премијера 14. маја 1966, Атеље 212, Београд

Жан Жене: ***Балкон***, режија Мата Милошевић, улога: **Трећи Фотограф**, премијера 15. новембра 1966, Атеље 212, Београд

Фјодор Михајлович Достојевски: ***Беле ноћи***, адаптација Драгован Јовановић, режија Огњенка Милићевић, улога: **Сањар**, премијера 29. марта 1967, Атеље 212, Београд

Данило Киш (према Еурипиду): ***Електра 70***, режија Влатко Перковић, улога: **Орест**, премијера 5. фебруара 1971, Хрватско народно казалиште, Сплит

Иван Мажуранић: ***Смрт Смаил-аге Ченгића***, адаптација и режија Страхиња Родић, премијера 11. априла 1971, Театар поезије, Београд

Избор иранске поезије: ***Нека дах љубави запири врх светова***, адаптација Миодраг Станисављевић, режија Бода Марковић, премијера 10. октобра 1971, Театар поезије, Београд

Душко Радовић: ***Црни дан***, режија Здравко Шотра, премијера 21. октобра 1971, Спомен-парк „Крагујевачки октобар“, Крагујевац (Велики школски час)

Љубивоје Ршумовић: ***Домовина се брани лепотом***, режија Димитрије Станчуловић, премијера 21. октобра 1973, Спомен-парк „Крагујевачки октобар“, Крагујевац (Велики школски час)

Петар II Петровић Његош: ***Горски вијенац***, адаптација Миладин Шеварлић, режија Благота Ераковић, улога: **Владика Данило**, премијера 28. децембра 1973, Црногорско народно позориште, Подгорица

Лав Николајевич Толстој: ***Кројцерова соната***, режија Огњенка Милићевић, улога: **Васја Позднишев** (монодрама), премијера 11. априла 1976, Фестивал монодраме и пантомиме, Земун

Миодраг Илић: ***Пуч***, режија Желимир Орешковић, улога: **Цар Душан**, премијера 7. новембра 1976, Београдско драмско позориште, Београд

Петар Пајић: ***Наша је гора од нејокора***, режија Миодраг Гајић, премијера 7. јула 1978, Председништво СФРЈ и Општина Крупањ (поводом прославе Дана устанка народа и народности Србије, изведена у Белој Цркви)

Бранко В. Радичевић: ***Текла река Лепеница***, режија Милан Кнежевић, премијера 21. октобра 1979, Спомен-парк „Крагујевачки октобар“, Крагујевац (Велики школски час)

Милутин Станишић Вуксанов: ***Фрушка гоpo ветровита***, премијера 18. септембра 1982, Председништво САП Војводина и Телевизија Нови Сад (поема посвећена 40-годишњици Велике непријатељске офанзиве на Фрушкој гори, изведена на Иришком венцу)

Слободан Павићевић: ***Крагујевац, 21. степен источно од Гринича***, режија Славољуб Стефановић Раваси, премијера 21. октобра 1982, Спомен-парк „Крагујевачки октобар“, Крагујевац (Велики школски час)

Јеврем Брковић: ***Дани никад давни***, режија Стево Жигон, премијера 21. октобра 1984, Спомен-парк „Крагујевачки октобар“, Крагујевац (Велики школски час)

Иван Растегорац (избор и адаптација стихова): ***Тиху Расину ноћас ћрли слобода***, режија Урош Гловацки, премијера 28. јуна 1985, Театар поезије, Београд (премијера на Слободишту у Крушевцу)

Петар II Петровић Његош: ***Луча микрокозма***, драматизација Гојко Шантић, режија Славко Ковачевић, улога: **Владика Раде**, премијера 30. јула 1988, Улцињске културне свечаности и Позоришна колонија „Барски љетопис“, Бар (премијера испред „Куле Балшића“ у Улцињу)

Божидар Зечевић: ***Тристоћодишњица Велике сеобе Срба***, режија Јован Ристић, премијера 22. септембра 1990, Општина Сремски Карловци и ТВ Београд (премијера у Сремским Карловцима, на две симултане сцене)

Добрица Ћосић: ***Одбрана Беоћрада***, драматизација Радомир Путник, режија Петар Зец, улога: **Генерал Живковић**, премијера 23. септембра 1990, Скупштина града Београда и Центар „Сава“, Београд (поводом 75. годишњице јуначке одбране Београда 1915)

Бранислав Нушић: ***Власт***, адаптација и режија Петар Зец, улога: **Добросав**, премијера 21. јуна 1991, Земунски театар „Гардош“, Земун

Драган Вукић: ***Срби на светоћорским стазама***, режија Владимир Лазић, премијера 26. фебруара 1993, Туристичка агенција Српске православне цркве „Доброчинство“ и Задужбина Илије М. Коларца (премијера у сусрет 800. годишњици Хиландара, на дан Светог Симеона Мироточивог)

Синиша Ковачевић: ***Срйска драма***, режија Јовица Павић, улога: **Вукашин Катунац, 40 год., мајор**, премијера 28. априла 1994, Фестивал праизведби Параћин и Позориште Параћин

Миладин Шеварлић: ***Карађорђе***, режија Славенко Салетовић, улога: **Карађорђе**, премијера 13. јануара 1995, Народно позориште Ниш

Мирко Милорадовић: ***Капетан Миша***, режија Борислав Григоровић, премијера 23. јула 1995, Београдски летњи фестивал – БЕЛЕФ (премијера у Капетан Мишином здању)

Зоран Петровић: ***Свакодневна молитва***, режија Никита Миливојевић, премијера 21. октобра 1995, Спомен-парк „Крагујевачки октобар“, Крагујевац (Велики школски час)

Драгомир Брајковић и Радомир Шарановић: ***Уметници херојима***, режија Радослав Дорић и Горан Булајић, премијера 6. јануара 1996, Општина Мојковац (поводом обележавања 80. годишњице од Мојковачке битке)

Миодраг Илић: ***Ескулап у возу***, режија Јован Ристић, премијера 9. новембра 1996, Заједница југословенских железница, Београд (премијера у Народном позоришту у Београду, поводом обележавања 110 година здравства на српској железници)

Свети Сава: ***И књиге дела наших отворише се...***, адаптација и режија Александар Пејовић, премијера 6. априла 1998, Народна библиотека Србије, Београд

Војислав Савић: ***Чујеш ли, мама, мој ваљај?***, режија Љубослав Мајера, улога: **Родољуб**, премијера 4. јуна 2000, Народно позориште у Београду (Сцена „Раша Плаовић“)

Ханс Кристијан Андерсен: ***Мала сирена***, драматизација Жељко Хубач, режија Љубослав Мајера, улога: **Краљ свих ветрова**, премијера 9. новембра 2001, Народно позориште „Тоша Јовановић“, Зрењанин (Луткарска сцена)

Данко Поповић: ***Из ледене јаруге***, режија Бода Марковић, премијера 15. фебруара 2002, Влада Републике Србије (премијера у Орашцу, на првом обележавању новоустановљеног Дана државности Србије)

Небојша Дугалић: ***Уво Вукове језика***, режија Небојша Дугалић, улога: **Доситеј Обрадовић**, премијера: 17. септембра 2007, Вуков сабор у Тршићу, Лозница

Петар II Петровић Његош: ***Његош небом осијан***, драматизација и режија Ивана Жигон, улога: **Небески Његош**, премијера 13. новембра 2013, ИИУ Митрополије црногорско-приморске „Светигора“, Цетиње (премијера у Народном позоришту у Београду)

ДРАМЕ РАДИО БЕОГРАДА

1966.

Александар Обреновић: ***Јучерашњи дан***, режија Дарко Татић, *циклус: Радио-драма*, пр. март 1966.

Пол Валери: ***Мој Фауст***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. октобар 1966.

Фјодор Михаилович Достојевски: ***Николај Ставрогин***, режија Радомир Шарановић, *циклус: Експерименти и остварења*, пр. новембар 1966.

1967.

Предраг Голубовић: ***Гладијатор***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радио-драма*, пр. јун 1967.

Томас Ман: ***Доктор Фаустус***, режија Радомир Шарановић, *циклус: Експерименти и остварења*, пр. јун 1967.

Света Лукић: ***Уводни коментар за „Град сунца“***, режија Љубомир Драшкић, *циклус: Радиотека – Филозофско позориште*, пр. децембар 1967.

1968.

Франсис Бејкон: ***Есеји или савети политички и морални***, адаптација Света Лукић, режија Љубомир Драшкић, *циклус: Радиотека – Филозофско позориште*, пр. фебруар 1968.

Валентин Блинов: ***Бегунац***, превод и адаптација др Бранивој Ђорђевић, режија Мирослав Беловић, *циклус: Радио-игра*, пр. фебруар 1968.

Фидел Кастро: ***Историја ће ми рећи „Да“***, режија Мирослав Беловић, циклус: *Радиотека – Политичко позориште*, пр. фебруар 1968.

Николај Васиљевич Гоголь: ***Разговори после премијере***, адаптација и режија Мирослав Беловић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. март 1968.

Велимир Хлебњиков: ***Ђаволчић***, адаптација Милица Николић, режија Зора Бокшан Танурџић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. март 1968.

Аугуст Стриндберг: ***Игра снова***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радио-драма*, пр. април 1968. (улога: **Песник**)

Петер Вајс: ***Вијетнамски разговори***, превод Зоран Јовановић, адаптација Мирослав Беловић и Стеван Пешић, режија Мирослав Беловић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. мај 1968.

Иван Цанкар: ***Балада о ружном имену***, адаптација Мирослав Беловић и Стеван Пешић, режија Мирослав Беловић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1968.

Јулијус Едлис: ***Аргонаути***, режија Слободан Седлар, *циклус: Радио-игра*, пр. јун 1968.

Драгован Јовановић: ***Дечко и облак***, режија Драгован Јовановић, *циклус: Драмски програм за децу*, пр. јул 1968.

Јанко Полић Камов: ***Трагедија мозгова***, адаптација Мирослав Беловић и Стеван Пешић, режија Мирослав Беловић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. септембар 1968.

1969.

Уго Бети: ***Наши снови***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. мај 1969.

Фјодор Михаилович Достојевски: ***Глуп догађај***, адаптација и режија Драгован Јовановић, *циклус: Мала сцена*, пр. јул 1969.

Текстови са надгробних споменика: ***Путници земљаног света***, режија Драгован Јовановић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. јул 1969.

Вилијам Хенли: ***Госпођа Дели има љубавника***, адаптација и режија Славољуб Стефановић Раваси, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. октобар 1969.

Жан Лескир: ***1848.***, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-драма*, пр. децембар 1969.

1971.

Сава Пантелић: ***Орден за господина Тимотија***, режија Бода Марковић, *циклус: Мала сцена*, пр. јануар 1971.

Жорж Отино: ***Централа 03-05***, превод Милена Шафарик, режија Бранко Плеша, *циклус: Експерименти и остварења*, пр. фебруар 1971.

Миленко Вучетић: ***Аутобус 37-Б***, режија Бода Марковић, *циклус: Мала сцена*, пр. септембар 1971.

1972.

Лаза Лазић: ***Гирланда Светог Ђорђа***, режија Радослав Лазић, *циклус: Мала сцена*, пр. април 1972.

Ричард Рајс: ***Споменик***, превод Милена Шафарик, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. април 1972.

Огњенка Милићевић: ***Позоришна сезона у Лондону***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. јун 1972.

1973.

Фонтенел: ***Разговори умрлих***, превод Петар Вујичић, адаптација Александар Обреновић, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1973.

Том Стопард: ***Уметник силази степеништем***, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-драма*, пр. октобар 1973. (улога: **Млади Бичем**)

Сава Димитријевић: ***Верглаши***, режија Бода Марковић, *циклус: Драмски програм за децу*, пр. децембар 1973.

1974.

Владимир Личина: ***Дрвеће смртно и оружје усправно***, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-драма*, пр. март 1974.

Огњенка Милићевић: ***Позориште у свету***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. мај 1974.

Станислава Пшибишевска: ***Термидор***, превод Петар Вујић, адаптација Александар Обреновић, режија Бранко Плеша, *циклус: Политичко позориште*, пр. мај 1974.

Бенгт Јохан Викхолм: ***Блуз за Карла Сноилског***, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-драма*, пр. децембар 1974.

1975.

Есхил: ***Покајнице („Орестија“ II)***, превод Милош Ђурић, адаптација и режија Бода Марковић, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. мај 1975.

Есхил: ***Еумениде***, превод Милош Ђурић, адаптација и режија Бода Марковић, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. јун 1975.

Гвидо Рока: ***Дан дуг као година***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Радио-драма*, пр. јул 1975.

Јован Радуловић: ***П. П. Његош – Између лире и круне***, режија Јован Ђурић, *циклус: Звездани часови*, пр. септембар 1975. (улога: **Његош**)

Братислав Љубишић: ***Лувр – Вучја ризница***, режија Дарко Татић, *циклус: Звездани часови*, пр. децембар 1975.

1976.

Јулија Најман, Дарко Татић, Душан Величковић: ***Камо санто (Campo Santo)***, режија Дарко Татић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. јануар 1976.

Милан Ковачевић: ***Аљенде***, режија Бода Марковић, *циклус: Радиотека – Политичко позориште*, пр. мај 1976. (улога: **Доктор Бруно**)

Софокле: ***Антигона***, адаптација и режија Бода Марковић, *циклус: Радиотека – Са позоришне сцене*, пр. мај 1976.

Анонимни аутор Кечуа: ***Ољантај***, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-драма*, пр. октобар 1976.

1977.

Миодраг Илић: ***Пуч***, режија Желимир Орешковић, *циклус: Позоришта Србије*, пр. јануар 1977. (улога: **Душан**)

Радослав Братић: ***Алекса Шантић***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. фебруар 1977. (улога: **Алекса Шантић**)

Никола Виторовић (избор индијских поетских и филозофских текстова): ***Слобода у поноћ***, избор текстова Јован Ћирилов, режија Бода Марковић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. септембар 1977.

Гинтер Кунерт: ***Загонетни Клајст***, превод Милена Шафарик, режија Олга Брајовић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. март 1977.

Џери Џоунс: ***Змија***, превод Слободанка Милачић, драматизација Даша Дрндић, режија Бода Марковић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. мај 1977. (улога: **Наратор**)

Ђуро Дамјановић, Душан М. Петровић: ***Петар Кочић***, режија Нада Бјелогрлић, *циклус: Звездани часови*, пр. јун 1977.

Бранислав Петровић, Вида Огњеновић: ***Ово је слово о бесмртности***, режија Вида Огњеновић, *циклус: Вртови поезије*, пр. јун 1977.

Лу Хсун: ***Дивља трава***, превод и драматизација Даша Дрндић, режија Бода Марковић, *циклус: Драмске минијатуре*, пр. јун 1977.

Слободан Хабић: ***Стеван Мокрањац***, режија Славољуб Стефановић Раваси, *циклус: Звездани часови*, пр. октобар 1977. (улога: **Стеван Мокрањац**)

1978.

Љубомир Прелић: ***Извлачећи танке плаве нити из клупка арабеске***, режија Олга Брајовић, *циклус: Радио-драма*, пр. јануар 1978.

Дане Зајц: ***Јеси ли видио***, превод Алојз Мајетић, драматизација Даша Дрндић, режија Дарко Татић, *циклус: Вртови поезије*, пр. март 1978.

Перси Биш Шели: ***Ослобођени Прометеј***, режија Бода Марковић, циклус: *Радиотека – Драмска класика*, пр. мај 1978.

Михаил Јурјевич Љермонтов: ***Маскарада***, превод Миодраг Сибиновић, режија Олга Брајовић, *циклус: Радиотека – Драмска класика*, пр. јун 1978.

Драгослав Савић: ***Како је умро Рендовски***, *циклус: Озвучени досије*, пр. октобар 1978.

1979.

Огњенка Милићевић (стихови грчких песника): ***Куд год да отпутујем, Грчка ме рањава***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Вртови поезије*, пр. фебруар 1979.

Иво Андрић: ***Госпођица***, драматизација и режија Дарко Татић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1979.

Даша Дрндић, Зоран Поповић: ***Ћуприја на Дрини***, режија Зоран Поповић и Даша Дрндић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. мај 1979.

Јасмина Њаради: ***Пабло Пикасо***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јун 1979.

1980.

Петар II Петровић Његош (монодрама): ***Ја, Раде Томов***, режија Јован Ђурић, *циклус: Позоришта Србије*, пр. фебруар 1980. (улога: **Раде Томов**)

Јован Ћирилов, Јован Ђурић: ***Југословенско драмско позориште***, режија Јован Ђурић, *циклус: Позоришта Србије*, пр. јул 1980.

1981.

Огњенка Милићевић (избор лирске народне поезије): ***Иде соко, води соколицу***, режија Огњенка Милићевић, *циклус: Вртови поезије*, пр. јун 1981.

1982.

Киоказу Јамамото: ***Повратак из раја***, режија Мирослав Јокић, *циклус: Мала сцена*, пр. фебруар 1982.

Весна Крмпотић: ***Ветала (Игре и заигонетке)***, адаптација Јован Ћирилов, режија Дарко Татић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. октобар 1982.

Цветанка Трпкова: ***Моје ћутање уз очев сат што куца у ходнику***, режија Дарко Татић, *циклус: Радио драма*, пр. новембар 1982.

1983.

Дарко Татић, Радмила Видак: ***Платон у Србији***, режија Дарко Татић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. јануар 1983.

Ильф и Петров: ***Како се стварао Робинзон***, адаптација и режија Мирослав Јокић, *циклус: Мала сцена*, пр. септембар 1983.

Горан Бабић: ***Душа***, режија Јован Ђурић, *циклус: Звездани часови*, пр. октобар 1983.

Милован Витезовић: ***Вук и савременици***, режија Јован Ђурић, *циклус: Звездани часови*, пр. децембар 1983. (улога: **Вук Караџић**)

1984.

Олга Брајовић (љубавни стихови из Старог завета): ***Врати се, Суламко, врати се***, режија Олга Брајовић, *циклус: Вртови поезије*, пр. јун 1984.

Марина Трумић: ***Варшавска елегија***, режија Дарко Татић, *циклус: Мала сцена*, пр. новембар 1984.

1985.

Зорица Симовић: ***Гојковица***, режија Владимир Лазић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1985.

Мирослав Савићевић (монодрама): ***Беседа Светог Саве***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јун 1985. (улога: **Свети Сава**)

Момир Брадић, Драгомир Лазић Ђурица: ***У име живих***, режија Јован Ђурић, *циклус: Позоришта Србије*, пр. септембар 1985.

1986.

Борислав Пекић: ***Беснило***, драматизација и режија Дарко Татић, *циклус: Радио-драма*, пр. јануар 1986.

Звонимир Костић: ***Јефимија***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. фебруар 1986.

Нада Перишић Поповић: ***Стеноīрам са критичареве метафизичке конференције за штамūу, одржане у Вашинīтону...***, режија Дарко Татић, *циклус: Радионица звука*, пр. март 1986.

Звонимир Костић: ***Апоūстол***, режија Олга Брајовић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1986.

Милорад Павић: ***Хазарски речник***, драматизација Неда Деполо, режија Арса Јовановић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1986.

Петар II Петровић Његош: ***Луча микрокозма***, адаптација Гојко Шантић, режија Јован Ђурић, *циклус: Радиоūека*, пр. мај 1986.

Софокле: ***Филоūеūūеū***, режија Бода Марковић, *циклус: Радиоūека – Драмска класика*, пр. мај 1986.

Мирослав Савићевић: ***Коначни леūоūис***, режија Бода Марковић, *циклус: Радионица звука*, пр. октобар 1986.

Томе Арсовски: ***Климеūūт Охридски***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. новембар 1986.

Јохан Волфганг фон Гете: ***Ифиīенија на Тауриди***, превод и адаптација Бранимир Живојиновић, режија Бода Марковић, *циклус: Радиоūека – Драмска класика*, пр. децембар 1986.

1987.

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – I: Почеūак и свршеūак***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – II: Реч, 1. део***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – III: Реч, 2. део***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – IV: Песма***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – V: Повесūūт, 1. део***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – VI: Повесūūт, 2. део***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Мирослав Савићевић: ***Реч, īесма, īовесūūт и смрūūт – VII: Смрūūт***, режија Бода Марковић, *циклус: Звездани часови*, пр. јануар 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Вилијам Шекспир: ***Кориолан,*** адаптација Лидија Николић, режија Бода Марковић, *циклус: Радиоūека – Драмска класика*, пр. април 1987.

Звонимир Костић: ***Ја, Вук Сūūефановић (1–2)***, режија Јован Ђурић, *циклус: Драмски īроīрам за децу*, пр. мај 1987. (улога: **Вук Караџић**)

Фернандо Песоа: ***Песма великоī īусара***, драматизација и режија Олга Брајовић, *циклус: Радио-иīра*, пр. мај 1987.

Душан Петровић, Данило Николић: ***Из Вукове башūūине,*** режија Јован Ђурић, *циклус: Драмски īроīрам за децу*, пр. јун 1987.

Југослав Бошњак: ***Ероика – Лудвиī ван Беūовен***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. октобар 1987. (улога: **Лудвиг ван Бетовен**)

1988.

Миодраг Ђурђевић: ***Град рулета***, режија Александар Гавриловић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. фебруар 1988.

Вилијам Шекспир: ***Хенри Четврти (1–2)***, адаптација Миодраг Ђукић, режија Бода Марковић, *циклус: Радиотека – Драмска класика*, пр. април 1988.

Даница Србић, Слободан Ракитић: ***Милан Ракић***, режија Нада Бјелогрлић, *циклус: Звездани часови*, пр. мај 1988. (улога: **Милан Ракић**)

1989.

Зорица Бечановић: ***Аугуст Стриндберг***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. фебруар 1989. (улога: **Аугуст Стриндберг**)

1990.

Љубомир Ненадовић: ***Писма из Италије***, режија Мирослав Јокић, циклус: *Радиотека – Драмска класика*, пр. фебруар 1990. (улога: **Његош**)

Вилијам Шекспир: ***Тит Андроник***, адаптација Весна Језеркић, режија Бода Марковић, *циклус: Радиотека – Драмска класика*, пр. март 1990. (улога: **Тит Андроник**)

Звонимир Костић: ***Велика сеоба***, режија Небојша Брадић, *циклус: Звездани часови*, пр. септембар 1990. (улога: **Патријарх Арсеније**)

Југослав Бошњак: ***Други долазак Христа***, режија Олга Брајовић, *циклус: Радионица звука*, пр. октобар 1990. (улога: **Исус Христ**)

1991.

Радмило Пејић: ***Коњушар***, режија Олга Брајовић, *циклус: Радио-драма*, пр. јануар 1991.

Зорица Бечановић: ***Аница Савић Ребац***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. март 1991. (улога: **Хасан Ребац**)

Еурипид: ***Алкеста***, превод Александар Гаталица, режија Олга Брајовић, *циклус: Радио-драма*, пр. април 1991. (улога: **Адмет**)

Звонимир Костић: ***Краљ Милутин***, режија Небојша Брадић, *циклус: Звездани часови*, пр. мај 1991. (улога: **Краљ Милутин**)

Мирослав Јосић Вишњић: ***Одбрана и пропаст Бодроја у седам бурних годишњих доба***, драматизација Александар Ђаја, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-драма*, пр. октобар 1991. (улога: **Приповедач**)

Братислав Љубишић: ***Петар Добровић – Живот и дело***, режија Братислав Љубишић, *циклус: Звездани часови*, пр. октобар 1991. (улога: **Мирослав Крлежа**)

Миодраг Павловић, Југослав Бошњак: ***Опело (Молитва)***, режија Бода Марковић, *циклус: Радионица звука*, пр. октобар 1991.

Миленко Вучетић: ***Отимање среће***, драматизација Милош Кречковић, режија Нађа Јањетовић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. новембар 1991. (улога: **Никола**)

Ђоко Стојичић, Бода Марковић: ***Литургија за сновиђење***, адаптација Мирјана Вукомановић, режија Бода Марковић, *циклус: Радионица звука*, пр. новембар 1991.

Александар Ђаја: ***Царев син – Армичар***, режија Бода Марковић, *циклус: Драмски програм за децу*, пр. децембар 1991.

1992.

Звонимир Костић: ***Законик цара Душана***, режија Олга Брајовић, *циклус: Звездани часови*, пр. јун 1992. (улога: **Цар Душан**)

1993.

Гилберт Кид Честертон: ***Чудо младог месеца***, превод Радослав Петковић, драматизација Саша Радојевић, режија Нађа Јањетовић, *циклус: Паукова мрежа*, пр. фебруар 1993. (улога: **Вендам**)

Миливој Анђелковић: ***Божидар Кнежевић***, режија Мирослав Беловић, *циклус: Звездани часови*, пр. март 1993. (улога: **Приповедач**)

Петар Бракус: ***Обнова процеса***, режија Бода Марковић, *циклус: Радио-игра*, пр. мај 1993. (улога: **Бранилац**)

Миливој Анђелковић: ***Владика Николај Велимировић***, режија Јован Ђурић, *циклус: Звездани часови*, пр. децембар 1993. (улога: **Владика Николај**)

1994.

Звонимир Костић: ***Света Гора***, режија Олга Брајовић, *циклус: Радио-драма*, пр. јануар 1994.

Петар Теслић: ***Луд Лудус – Радио-издање часописа „Лудус“***, режија Петар Теслић, *циклус: Радио-игра*, пр. јун 1994.

Стеван Раичковић: ***Камена успаванка***, режија Нађа Јањетовић, *циклус: Радионица звука*, пр. октобар 1994.

1997.

Петар Бракус: ***Тишина колевке***, режија Бода Марковић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. јун 1997. (улога: **Битући Рамиз**)

2001.

Никола I Петровић Његош: ***Балканска царица***, адаптација и режија Божидар Ђуровић, *циклус: Радиотека*, пр. новембар 2001. (улога: **Станко Црнојевић**)

Драган Ускоковић: ***Стидна капица***, режија Божидар Ђуровић, *циклус: Мала сцена*, пр. новембар 2001. (улога: **Орле**)

Сања Милић: ***Помирење***, режија Нађа Јањетовић, *циклус: Радиотека*, пр. децембар 2001. (улога: **Свети Сава**)

2002.

Јуније Џоно Палмотић: ***Цајтислава***, режија Никола Веселиновић, *циклус: Радиотека*, пр. фебруар 2002. (улога: **Крунослав**)

Мирјана Вукојчић: ***Јефимија***, режија Мирјана Вукојчић, *циклус: Мала сцена*, пр. мај 2002.

2003.

Марина Миливојевић Мађарев: ***К***, режија Божидар Ђуровић, *циклус: Звездани часови*, пр. мај 2003.

Миомир Петровић: ***Осмех наказе или Appendix***, адаптација Марина Миливојевић Мађарев, режија Божидар Ђуровић, *циклус: Звездани часови*, пр. новембар 2003. (улога: **Ернст**)

2004.

Миодраг Петровић: ***Хајдегер***, режија Миодраг Петровић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. јануар 2004.

Миодраг Петровић: ***Владимир Ваухник***, режија Миодраг Петровић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. новембар 2004. (улога: **Валтер Шеленберг**)

Џорџ Бернард Шо: ***Дон Жуан у паклу***, превод Драгослав Андрић, режија Радмила Андрић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. новембар 2004. (улога: **Дон Жуан**)

2005.

Алекса Шантић (монодрама): ***Жељан сам лица без лажи и маске***, режија Гојко Шантић, *циклус: Радиотека*, пр. април 2005. (улога: **Алекса Шантић**)

Милош М. Радовић: ***Недостојни наследник***, режија Саша Латиновић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 2005. (улога: **Новак**)

2007.

Ранко Павловић: ***Годишњица***, режија Саша Латиновић, *циклус: Мала сцена*, пр. септембар 2007. (улога: **Митар Вуковић**)

Иво Андрић: ***Писмо из 1920. године***, драматизација и режија Нађа Јањетовић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. октобар 2007. (улога: **Макс**)

2008.

Леонардо да Винчи: ***Код***, превод, драматизација и режија Петар Теслић, *циклус: Драма Трећег програма*, пр. децембар 2008. (улога: **М**)

2009.

Симеон Костов, Петар Теслић: ***Сирене***, режија Петар Теслић, *циклус: Радионица звука*, пр. март 2009. (улога: **Глас I**)

Бојан Воркапић: ***Цар и говедар***, режија Бојан Воркапић, *циклус: Драмски програм за децу*, пр. септембар 2009. (улога: **Цар**)

2011.

Бојан Воркапић: ***Мили роде, нико не остаде – помен Крагујевачком октобру***, режија Бојан Воркапић, *циклус: Документарно-драмски програм*, пр. октобар 2011.

Бојан Воркапић: ***Шумаричка песма***, режија Бојан Воркапић, *циклус: Радионица звука*, пр. октобар 2011. (улога: **Архангел**)

Олга Савић: ***Доситејева последња ноћ***, режија Марица Вулетић, *циклус: Звездани часови*, пр. новембар 2011. (улога: **Доситеј Обрадовић**)

2012.

Саша Латиновић: ***Божански билијар или у потрази за изгубљеном честицом***, режија Саша Латиновић, *циклус: Радионица звука*, пр. јануар 2012. (улога: **Глас II**)

2013.

Милош Црњански: ***Дневник о Чарнојевићу***, драматизација и режија Радослав Миленковић, *циклус: Радиотека*, пр. април 2013. (улога: **Војник I**)

ДРАМЕ РАДИО НОВОГ САДА

1987.

Радослав Дорић (преписка Јернеја Копитара и Вука Караџића): ***Мој пријатељ цензор***, режија Радослав Дорић, *циклус: Радио-драма*, пр. мај 1987. (улога: **Вук Караџић**)

1989.

Мирослав Савићевић, Дарко Татић: ***Прича о косовском боју***, режија Дарко Татић, *циклус: Радио-драма*, пр. јун 1989.

ТЕЛЕВИЗИЈСКЕ ДРАМЕ

Маријан Матковић: ***Премијера***, оригинална ТВ драма, режија Славољуб Стефановић Раваси, ТВ Београд, 1966, ем. 12. децембра 1966.

Едвард Радзински: ***104 стране о љубави***, ТВ адаптација истоименог позоришног комада, режија Здравко Шотра, ТВ Београд, 1967, ем. 20. марта 1967. (улога: **Електрон Јевдокимов, атомски физичар**)

Владимир Шегота: ***Била си дужна да те нађем***, оригинална ТВ драма, режија Марио Фанели, ТВ Београд, 1967, ем. 30. априла 1967. (улога: **Студент Филип**)

Звонимир Мајдак: ***Тим који їуби***, оригинална ТВ драма, режија Арса Милошевић, ТВ Београд, 1968, ем. 11. априла 1968.

Лаза Лазаревић: ***Све ће то народ їозлатити***, *циклус за децу: Из јуїословенске књижевносши*, ТВ адаптација истоимене приповетке Људмила Станојевић, Владимир Петрић и Владимир Андрић, режија Владимир Петрић, ТВ Београд, 1968, ем. 18. јануара 1969.

Александар Поповић (по мотивима текста Жозефа Бедијеа): ***Тристан и Изолда***, ТВ игра за децу, режија Вера Белогрлић, ТВ Београд, 1969, ем. 1. марта 1969. (улога: **Тристан**)

Јон Лука Карађале: ***Бурна ноћ***, ТВ адаптација истоименог позоришног комада, режија Вук Бабић, ТВ Београд, 1969, ем. 19. јануара 1970. (улога: **Рика Вентуријано**)

Том Стопард: ***Улази слободан човек***, ТВ адаптација истоименог позоришног комада, режија Вук Бабић, ТВ Београд, 1971, ем. 7. јуна 1971. (улога: **Ејбл**)

Леонид Жуховицки: ***Сами без анђела***, ТВ адаптација истоименог позоришног комада, режија Предраг Бајчетић, ТВ Београд, 1971, ем. 31. јануара 1972. (улога: **Сергеј**)

Милан Шећеровић: ***Ана воли Милована***, ТВ игра, *хумористички циклус: Варијације*, режија Драгослав Лазић, ТВ Београд, 1977, ем. 12. марта 1977.

Андреј Хинг: ***Вечера за Милицу***, оригинална ТВ драма, режија Миленко Маричић, ТВ Београд, 1979, ем. 26. марта 1979. (улога: **Вурник**)

Петар II Петровић Његош: ***Ја, Раде Томов***, ТВ адаптација и избор текстова Гојко Шантић, режија Славко Ковачевић, ТВ Титоград, 1981, ем. 2. новембра 1981. (улога: **Раде Томов**)

Иво Андрић: ***Лица и судбине***, ТВ адаптација приповетки Петар Љубојев и Славко Симић, режија Петар Љубојев, ТВ Нови Сад, 1985, ем. 11. марта 1985.

ТЕЛЕВИЗИЈСКЕ СЕРИЈЕ

Светолик Ранковић: ***Горки цар***, серија за децу, *циклус за децу: Из јуїословенске књижевносши* (три епизоде; 1. ***Момковање***; 2. ***Мреже***; 3. ***Крај***), адаптација истоименог романа Милан Брујић, режија Здравко Шотра, ТВ Београд, 1967–1968, ем. 17. и 24. фебруара и 2. марта 1968. (улога: **Ђурица**)

Александар Поповић: ***ТВ буквар***, образовна серија (16 епизода), режија Вук Бабић, ТВ Београд, 1968, ем. од 8. децембра 1968. до 6. априла 1969. (улога: **Буда Ђокић**)

Новица Савић: ***Село без сељака – Врело***, образовна серија (13 епизода), режија Радослав Лазић, ТВ Београд, 1970–1972, учествовао у епизодама ***Аој, мене до боја милоја ће пој убих од себе бољеја*** (ем. 9. априла 1972) и ***Не стрељајте брађо из горице*** (ем. 16. априла 1972)

Пуриша Ђорђевић (по делима А. П. Чехова): ***Од сваког која сам волела***, играна серија (5 епизода), режија Пуриша Ђорђевић, ТВ Београд, 1972, учествовао у 3. епизоди ***Двобој*** (ем. 18. новембра 1972)

Миленко Вучетић, Гордан Михић, Јован Шуица и др.: ***Реч и слово***, образовна серија (67 епизода), режија Арса Милошевић, ТВ Београд, 1975–1978, учествовао у 5. епизоди II циклуса (ем. 11. децембра 1975) и 12. епизоди III циклуса (ем. 17. фебруара 1977)

Био један цар, серија за децу према српским народним приповеткама из збирке Вука Стефановића Караџића, ТВ адаптација Бранивој Ђорђевић, режија Србољуб Станковић и Бранивој Ђорђевић, ТВ Београд, 1975–1978, учествовао као Приповедач у епизоди ***Проклета Јерина, веран пријатељ*** (ем. 4. јула 1977)

Момчило Миланков: ***Светозар Марковић***, играна серија (7 епизода), режија Едуард Галић, ТВ Београд и ТВ Нови Сад, 1978–1979, ем. од 8. марта до 19. априла 1981, учествовао у 3. епизоди ***Циришки пламен*** и 5. епизоди ***Србија на истоку*** (улога: **Николај Утин**)

Вук Милетић: ***Петар II Петровић Његош***, образовна серија (8 епизода), режија Јелена Генчић, ТВ Београд, 1991, ем. од 23. септембра до 25. новембра 1991. (улога: **Његош**)

Ђорђе Лебовић и Јосип Лешић: ***Алекса Шантић***, играна серија (8 епизода), режија Александар Јевђевић, ТВ Сарајево и ТВ Словенија, 1989–1990, ем. од 6. априла до 24. маја 1992, учествовао у 4. епизоди ***Емина,*** 5. епизоди ***Зорка,*** 6. епизоди ***Перо***, 7. епизоди ***Радојка*** и 8. епизоди ***Алекса*** (улога: **Ата Шола**)

Алојз Ујес: ***Карађорђе и позориште***, образовна серија, режија Ратиборка Дуда Ђерамилац и Бранко Ђурчић, РТВ Србије – ТВ Београд, 2004, ем. од 15. фебруара 2004.

Стојан Стојчић (по делима Боре Станковића): ***Тајна нечисте крви***, играна серија настала од материјала играног филма ***Нечиста крв*** (13 епизода), режија Стојан Стојчић, ДД „Нечиста крв“ Србија и Happy TV, Београд, 1996, ем. од 1. до 13. јануара 2012, учествовао у 1. епизоди ***Божији људи*** (улога: **Отац Теодосије**)

ПРЕНОСИ И СНИМЦИ ПОЗОРИШНИХ ПРЕДСТАВА

Фјодор Михаилович Достојевски: ***Беле ноћи***, снимак представе Атељеа 212 из Београда, драматизација Драгован Јовановић, позоришна и ТВ режија Огњенка Милићевић, ТВ Београд, пр. 1968, ем. 25. јула 1968.

Јосип Косор: ***Пожар страсти***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, позоришна режија Мирослав Беловић, ТВ режија Јован Коњовић, ТВ Београд, пр. 1968, ем. 26. маја 1969.

Вилијам Шекспир: ***Кориолан***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, позоришна режија Франце Јамник, ТВ режија Здравко Шотра, ТВ Београд, пр. 1970, ем. 20. јула 1970.

Карл Цукмајер: ***Капетан из Кепеника***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, позоришна режија Александар Огњановић, ТВ режија Сава Мрмак, ТВ Београд, пр. 1971, ем. 24. августа 1972.

Лопе де Вега: ***Мудра глупача***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, позоришна режија Бојан Ступица, ТВ режија Александар Ђорђевић, ТВ Београд, пр. 1973, ем. 20. августа 1973.

Љубивоје Ршумовић: ***Домовина се брани лепотом***, директан пренос поеме на Великом школском часу у Крагујевцу, позоришна режија Димитрије Станчуловић, ТВ режија Здравко Шотра, ТВ Београд, ем. 21. октобра 1973.

А. П. Чехов: ***Три сестре***, директан пренос представе Југословенског драмског позоришта из Београда, *драмски циклус: Водимо вас у позориште*, позоришна режија Г. А. Товстоногов, ТВ режија Александар Ђорђевић, ТВ Београд, ем. 6. јануара 1982.

Вилијам Шекспир: ***Отело***, директан пренос представе Југословенског драмског позоришта из Београда, *драмски циклус: Водимо вас у позориште*, позоришна режија Стево Жигон, ТВ режија Дејан Ћорковић, ТВ Београд, ем. 2. јуна 1982.

Слободан Павићевић: ***Крагујевац, 21. степен источно од Гринича***, директан пренос поеме на Великом школском часу у Крагујевцу, позоришна и ТВ режија Славољуб Стефановић Раваси, ем. 21. октобра 1982.

Јеврем Брковић: ***Дани никад давни***, директан пренос помене на Великом школском часу у Крагујевцу, позоришна режија Стево Жигон, ем. 21. октобра 1984.

Љубомир Симовић: ***Путујуће позориште Шопаловић***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, *драмски циклус: Водимо вас у београдска позоришта*, позоришна и ТВ режија Дејан Мијач, ТВ Београд, 1986, ем. 12. марта 1989.

Милош Црњански: ***Сеобе***, директан пренос представе Југословенског драмског позоришта из Београда изведене на Вуковом сабору у Тршићу 1990, адаптација и позоришна режија Вида Огњеновић, ТВ режија Звонко Симоновић, ТВ Београд, ем. 16. септембра 1990.

Добрица Ћосић: ***Голубарска битка***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, позоришна режија Арса Јовановић, ТВ режија Јован Ристић, ТВ Београд, 1990, ем. 29. новембра 1990.

Добрица Ћосић: ***Ваљевска болница***, снимак представе Југословенског драмског позоришта из Београда, позоришна режија Дејан Мијач, ТВ режија Владимир Момчиловић, ТВ Београд, 1990, ем. 30. новембра 1990.

Добрица Ћосић: ***Одбрана Београда***, директан пренос представе у продукцији Скупштине града Београда и Центра „Сава“, драматизација Радомир Путник, позоришна режија Петар Зец, ТВ режија Арса Милошевић, ТВ Београд, ем. 23. септембра 1990.

Зоран Петровић: ***Свакодневна молитва***, директан пренос поеме на Великом школском часу у Крагујевцу, позоришна режија Никита Миливојевић, ем. 21. октобра 1995.

У раскораку..., сценарио и режија Миленко Штрбац (улога: **Новинар Бане Ђорђевић**), ФРЗ – Сервис филмских радних заједница, Београд, 1968.

Од свакоī коīа сам волела, према причама А. П. Чехова, сценарио и режија Пуриша Ђорђевић, ТРЗ Филм и тон, Београд и ТВ Београд / РТВ Србије (од материјала истоимене ТВ серије емитоване 1972, премијерно приказан 1999), 1971–1999.

Девојка са Космаја, сценарио Ђорђе Лебовић и Драгован Јовановић, режија Драгован Јовановић (улога: **Голуб**), ФРЗ – Центар филмских радних заједница СР Србије, Београд, 1972.

Светозар Марковић, сценарио Момчило Миланков и Милан Шећеровић, режија Едуард Галић (улога: **Николај Утин**), ЦФС Кошутњак – ООУР Авала филм, Београд, ТВ Београд и ТВ Нови Сад (од материјала истоимене ТВ серије), 1980.

Доротеј, по истоименом роману Добрила Ненадића, сценарио Добрило Ненадић, Борислав Михајловић Михиз и Здравко Велимировић, режија Здравко Велимировић (улога: **Монах Доротеј**), ЦФС Кошутњак – ООУР Авала филм, Београд, 1981.

Атоски вртови – Преображење, сценарио Стојан Стојчић и Славен Радовановић, режија Стојан Стојчић (улога: **Теодосије**), Отворени атеље Београда – Сингидунум, Београд, ЦФС Авала филм, Београд и Морава филм, Београд, 1989.

Мој брат Алекса, по истоименом роману Јосипа Лешића, сценарио Ђорђе Лебовић и Јосип Лешић, режија Александар Јевђевић (улога: **Ата Шола**), ДП Форум, Сарајево, ТВ Сарајево, ТВ Словенија и Београд филм, Београд (од материјала ТВ серије **Алекса Шантић**), 1991.

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ

Весна Буројевић
ГОЈКО ШАНТИЋ
ГЛУМАЦ МОЋНЕ СЦЕНСКЕ ПОЈАВЕ

Лектор
Александра Јакшић

Дизајн
За STUDIO 2T *Татјана Божић*

Технички сарадници
Гордана Стефановић
Владимир Јовановић

Штампа
Birograf Comp d.o.o.

Тираж
300 примерака

ISBN 978-86-80954-33-2

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

792.071.2.028:929 Шантић Г.(083.824)

БУРОЈЕВИЋ, Весна, 1963-
Гојко Шантић : глумац моћне сценске појаве / Весна Буројевић. - Београд : Музеј позоришне уметности Србије, 2026 (Београд : Birograf). - 38 стр. : фотогр. ; 21 x 21 cm

Слике Г. Шантића. - Тираж 200. - Награде: стр. 20-21. - Улоге: стр. 23-38.

ISBN 978-86-80954-33-2

а) Шантић, Гојко (1946-2024) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 196921353

